

ΧΡΟΝΙΑ Β'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1928 - ΤΕΥΧΟΣ 9^ο

FUGA

THE PIKAE

Τὸ χέρι, στὸ σγουρόπλοκον ἀνχένα
 Κραιῶντας, καὶ στὸ μελαφρό της ὤμο,
 Μὲ τὰ μάτια στὸ πέλαο καρφωμένα,
 Τοῦ πόθου μου ἔδινε καινούριον δρόμον.
 Κι' αὐτὴ, γυρνοῦσε κάποτε τὸ βλέμμα
 Τὸ μαῦρο καὶ τὸ ὑπάκουον πρὸς ἐμένα,
 Σὰν ν' ἄλλεε: Πῶς σ' ἀνοίγουν τὰ ρονθοῦνια,
 Στὴν προὴ τῆς πιθυμίας καὶ τῆς ἀβύσσου,
 Καὶ γώ, σὰν αἶτι κάτον ἀπ' τὰ σπυροῦνια,
 Παντοῦ, παντοῦ θ' ἀρχόμοννα μαζί Σου,
 Στὴ δύναμή Σου δίπλα καὶ τὴ γλύκα
 Ποῦ τὸν ἀέρα τρεμάμενη μυρίζει.
 Καθὼς στὸ λόγγο μέσα, ἡ λαγωνίκα
 Κάτον ἀπ' τὰ θάμνα ἢ πάνω ἀπὸ τὰ βᾶτα,
 Ἦ σι' ὀρθὸ τ' ἀνηφόρου μετερίζι,
 Ἀκλουθῶντας σε, τ' ἄγρια μου τὰ νειάτα!

Αἰσθητικὴ Σικελία